

מדענים מאמינים באלוקים

אדמונד ויטאקר, פיסיקאי בריטי, כתב ספר באסטרונומיה בשם "ראשית ואחרית", ובו כתב לסיכום: "אין יסוד להנחה שהחומר והאנרגיה היו קיימים לפנים והופעלו פתאום." והסיק מטאקר מסקנה סופית: "פשוט יותר להאמין בבריאה יש מאין. רצון אלוקים ברא את העולם מתוהו ובוהו".

אדוארד מילי, מתמטיקאי בריטי, כתב מסה מתמטית על תורת היחסות וסיכם: "אשר לסיבה הראשונה לבריאת היקום המתפשט זו נתונה בידי הקורא, אבל תמונתנו אינה שלמה בלי אלוקים".

האסטרונום פרופסור סמרט כותב בספרו "התהוות הארץ": "סבור אני שישנה נקודה אחת בעבר הרחוק יותר אשר בה חבוי מעיני המחקר מעבר למסך ברזל קוסמי התשובה המוחלטת: לא! סיפור בראשית מתחיל בהנחה אדירה של בורא עולם אלוקי, כפי שנראה עוד. גם המחקר המדעי של בריאת העולם מוכרח להניח היפותזות... אנו באים בסופו של דבר להכרה בכוח עליון העולה על כל אשר ישיג שכלנו המוגבל. האמונה בבורא עליון הכרחית עתה לא פחות מבכל עת בעבר".

מק קי, מתמטיקאי, בספרו "עולם המספרים", בודק לפי חוקי ההסתברות את הגורמים שהיו צריכים להזדמן ולפעול יחד כדי ליצור את עולמנו. הוא חותם את ספרו במילים העבריות: "לה' הארץ ומלואה".